

af Loven i Fjor om det ny Hospital forpligtede os til ogsaa at skaffe Plads til Lægeetablisementet. Jeg er ikke ganske sikker paa det, men et er jo, hvad man har forpligtet sig til og juridisk er bunden til, et andet, hvad der er Rimelighed for, og der kan vel nok siges at være Rimelighed for, at Søetatens Lægeetablisement ikke skal ligge paa Gaden, naar man river Søetatens Hospital ned. Det er et Forhold, som Finansudvalget selvfølgelig kommer til at overveje, men om det just skal føre til et Resultat i Aar, er noget andet, thi det er jo ikke i Aar, at Hospitalet skal nedrives, og vistnok heller ikke til næste Aar, saa vidt jeg kan forstaa. Jeg antager nemlig ikke, at det ny Hospital bliver saa hurtig færdigt, at der bliver Tale om at rive det gamle ned hverken i Aar eller til næste Aar. Derfor antager jeg, at denne Overvejelse lige saa godt kan finde Sted næste Aar som i Aar. Imidlertid give de Bemærkninger, der ere faldne om Sagen, selvfølgelig Udvalget Anledning til ogsaa i Aar at tænke paa den, men jeg antager, at Spørgsmaalet først vil blive brændende til næste Aar eller maaske et Aar længere frem i Tiden.

Bluhme: I Anledning af min Henvendelse til den ærede Marineminister vedrørende Esbjerg Lodseri kan jeg kun være tilfreds med det Tilsagn, som den ærede Minister gav om, at ville tage Sagen under Overvejelse inden 3die Behandling. Jeg vil haabe, at den ærede Minister maa have Held med sig til ogsaa at paavirke det ærede Finansudvalg, hvis Ordfører jo udtalte sig mindre fortrøstningsfuldt, men som dog ogsaa lovede at tage Sagen under Overvejelse. Med Hensyn til det Tilsbud, der tages fra dem, er det jo omtrent 3,000 Kr., og naar jeg udtalte før, at Lodsernes Indtægt vilde gaa ned med omtrent 1,000 Kr., er det jo, pekuniært set, ikke fuldt saa meget. Det er omtrent 500 Kr.s Stats-tilskud, hver enkelt mister, men yderligere maa han afgive en forøget Afgift til den Lodsolderland, som skal ansættes, saaledes at det pekuniære Tab sikkert vil blive ca. 7—800 Kr. Samtidig forøges imidlertid Arbejdet med $\frac{1}{6}$, og for saa vidt Arbejdet lønnes, har det vel sin Værdi, saa man kan vel nok sige, at det er et Tab af ca. 1,000 Kr. for hver af dem. Nu skal jeg villig indrømme, at det er en ret god Fortjeneste, som Esbjerg Lodseri efterhaanden har arbejdet sig op til. Jeg benægter altsaa slet ikke, at det kan være naturligt, at man gaar til at indskrænke

Bidraget, men det forekommer mig lidt haardt, selv om Jyllands Overlods har tænkt paa, og det højtærede Ministerium overvejet i længere Tid, at tage Pengene fra dem, at man saa vil gøre det pludseligt paa en Gang. Der er, synes jeg, virkelig ingen Grund til saa pludseligt at sige: Nu miste I hele Tilskuddet. Det kunde dog gerne gøres f. Eks. i en 3-aarig Periode, saa at man begyndte med $\frac{1}{3}$ og i det næste Aar tog den 2den Trediedel, og saa endelig i det tredje Aar den sidste Trediedel faldt bort. Jeg tillader mig, som sagt, at udtale min Tilfredshed med de Løfter, som ere givne om fornyet Overvejelse, og jeg haaber, at Retfærdigheds-sansen saavel inden for Ministeriet som inden for Finansudvalget maa føre til, at man gaar mere human til Værks, naar man agter saaledes delvis at berøve Folk deres Velvære.

Marineministeren (Middelboe): Jeg finder det rigtigt kort at bemærke, at naar jeg ikke har talt om Sagen angaaende Længen i Nyboder og Kompensation for de Lokaler, som Marinen vil miste, naar det gamle Hospital bliver revet ned, er det, fordi jeg har opfattet Forholdet saaledes, at der fra Finansudvalgets Side ikke var Modvillie mod selve Sagen, men at det, om det end ikke er juridisk forpligtet, som den ærede Ordfører sagde, saa dog finder det rimeligt og rigtigt, at Marinen faar Erstatning for de Lokaler, som den i sin Tid vil miste. Jeg har haft samme Opfattelse som den ærede Ordfører, at Hospitalet vil ikke blive nedrevet i den nærmeste Fremtid og heller ikke saa pludseligt, at der ikke skulde være Tid til at skaffe de paagældende Lokaler til Veje, og at det altsaa vil være tidnok at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse igen næste Aar. Der har derfor ikke været Anledning til at dvæle videre ved det i Aar.

K. M. Klausen: Jeg havde ventet, at den højtærede Marineminister vilde nærmere have forsvaret den Udnævnelse, som han agter at foretage ved at ansætte en afskediget Marineløjtnant som Lodsolderland i Hals. Det har den ærede Minister ikke gjort, og jeg skal saa blot tillade mig at konstatere, at hvis han foretager denne Udnævnelse, handler han i Uoverensstemmelse med det, som har været Forudsætningen, den Gang Lodsloven blev given.

Da ikke flere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen.